

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **J. Š.**, zast. Mgr. Michaela Brázdou, advokátem se sídlem Příkop 8, 602 00 Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 00 Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 28. 6. 2012, č.j. MPSV-UM/5571/12/9S-JMK,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 28. 6. 2012, č.j. MPSV-UM/5571/12/9S-JMK, bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Kuřim (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 2. 8. 2011, č.j. 4954/2011/KUR a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 2. 8. 2011, č.j. 4954/2011/KUR byl snížen příspěvek na péči J. Š., z částky 5.000,- Kč na částku 3.000,- Kč měsíčně ode dne 1. 9. 2011.

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 13. 9. 2012, č.j. 22 A 34/2012-21 ustanovil soudu na žádost žalobce zástupce jmenovanému, sice Mgr. Michala Brázda, advokáta se sídlem Příkop 8, 602 00 Brno.

Z podání ze dne 11. 10. 2012 označeném „doplnění žaloby“ vyplývá, že žalobce vytýká napadenému rozhodnutí, že jím nebyly odstraněny podstatné vady řízení, když skutkový stav, který vzal správní orgán za základ, nemá oporu ve spise. Postupem správního orgánu byl tak zkrácen na svých právech, došlo k porušení ust. § 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Jako důkazy navrhl všechny listiny obsažené ve správním spise. Souhlasil zároveň, aby bylo jednáno v jeho nepřítomnosti. Navrhl, aby přezkoumávané rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření ze dne 22. 11. 2012 navrhl žalovaný zamítnutí žaloby s odůvodněním, že skutkový stav byl řádně zjištěn. Správní orgán I. stupně zahájil z moci úřední správní řízení dne 18. 2. 2011. Dne 22. 2. 2000 bylo provedeno sociální šetření v přirozeném prostředí nezletilého a dne 4. 5. 2011 byl jeho zdravotní stav posouzen OSSZ Brno-venkov. Podle výsledku posouzení stupeň závislosti pro účely příspěvku na péči bylo stanoveno, že nezletilý z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc při 8 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti (příprava stravy, podávání, porcování stravy, koupání, sprchování, péče o ústa, vlasy, nehty, holení, oblékání, svlékání, obouvání, zouvání, obstarávání si potravin a běžných předmětů, nakupování, vaření, ohřívání jednoduchého jídla, udržování pořádku v domácnosti). Ostatní sledované úkony péče o vlastní osobu a soběstačnosti byly zhodnoceny tak, že je svede s výjimkou úkonů, které se z důvodu nízkého věku nehodnotí. Správní orgán vyrozuměl žalobce o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Ačkoliv požádal o prodloužení lhůty k vyjádření, žádné nové skutečnosti ani listinné důkazy o novém odborném vyšetření posuzovaného nebyly předloženy. Proto ve věci samé bylo vydáno rozhodnutí dne 2. 8. 2011. Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání, správní orgán I. stupně si vyžádal vyjádření OSSZ Brno-venkov z důvodu zhodnocení nově doložených lékařských zpráv sice zda tyto případně neodůvodňují změnu posudkového závěru ze dne 4. 5. 2011. Z nového posouzení vyplynulo, že posuzovaný není schopen zvládat potřeby, pomoc nebo dohled při 3 úkonech péče o vlastní osobu (koupání nebo sprchování, provedení si jednoduchého ošetření, dodržování léčebného režimu), dále při zajištění soběstačnosti byla uznána potřeba pomoci nebo dohledu při 4 sledovaných úkonech (obstarávání si osobních záležitostí, obstarávání si potravin a běžných předmětů, nakupování, vaření, ohřívání jednoduchého jídla, manipulace se zámky, otevírání, zavírání oken a dveří). Na rozdíl od posouzení dne 4. 5. 2011 neuznala potřebu pomoci nebo dohledu při vykonávání úkonů – příprava stravy, podávání a porcování stravy, péče o ústa, vlasy, nehty, oblékání, svlékání, obouvání a zouvání. Při zajištění soběstačnosti neuznala potřebu pomoci nebo dohledu při vaření a ohřívání jednoduchého jídla a udržování pořádku v domácnosti. Na základě nového jednání setrvala na závěru, že posuzovaný je považován za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I.

Usnesením žalovaného ze dne 15. 9. 2011, č.j. JMK 13660/2011 bylo řízení přerušeno do dne doručení nového posouzení stupně závislosti, které v rámci odvolacího řízení provádí

PK MPSV ČR, detašované pracoviště v Brně (dále jen „PK MPSV“). Žalobce proti usnesení podal odvolání, rozhodnutím MPSV ze dne 11. 11. 2011, č.j. 2011/81691-221/1 bylo napadené usnesení potvrzeno a odvolání zamítnuto.

Dne 26. 10. 2011 přezkoumala a zhodnotila zdravotní stav žalobce PK MPSV ČR a po zhodnocení podkladové a zdravotní dokumentace dospěla k závěru, že posuzovaný nezvládne nebo zvládne s pomocí či dohledem 4 úkony o vlastní osobu (příprava stravy, koupání nebo sprchování, provedení si jednoduchého ošetření, dodržování léčebného režimu), při zajištění soběstačnosti nezvládá nebo zvládá s pomocí či dohledem 1 úkon (přepírání drobného prádla). Posudkový závěr zněl, že se jedná o osobu, která se považuje podle § 8 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o sociálních službách“) za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu podal žalobce ústní vyjádření a následně písemnou žádostí požádal o prodloužení lhůty k vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

Vzhledem k nové právní úpravě dle části druhé, článku III, zákona č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb. o pomoci v hmotné nouzi ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb. o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony, bylo vyžádáno nové doplňující posouzení PK MPSV dne 9. 2. 2012. PK při jednání dne 29. 2. 2012 neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru ze dne 26. 10. 2011 a to ani po datu 31. 12. 2011. Dle citované právní úpravy posuzovaný vyžaduje ode dne 1. 1. 2012 každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby a není schopen zvládat 3 základní životní potřeby (stravování, tělesná hygiena, péče o zdraví). Žalobce využil svého práva dle § 36 odst. 3 správního řádu, požádal o znovuprovedení posouzení zdravotního stavu posuzovaného, ke kterému by dodal podklady s tím, aby žalobce byl u jednání osobně přítomen. PK MPSV ve věci jednala dne 13. 6. 2012, i nadále setrvala již na přijatých posudkových závěrech. Ve věci rozhodla bez přítomnosti žalobce i posuzovaného, vycházela z dostatečné zdravotní dokumentace, včetně opakovaně vyžádané zdravotní dokumentace praktické lékařky. Konstatovala, že ve zdravotní dokumentaci nebyly shledány rozpory týkající se zdravotního stavu nezletilého. Zdravotní dokumentace byla pro objektivizaci zdravotního stavu dostatečná, důvodné pochybnosti nebyly shledány. Sociální šetření správním orgánem bylo v korelaci ke zdravotnímu stavu nezletilého. Žalobce byl opakovaně k osobní účasti na jednání PK MPSV pozván, opakovaně se ze zdravotních důvodů nedostavil, přičemž ani z lékařských potvrzení není zřejmé, kdy bude jeho schopnost účastnit se úředních jednání obnovena, neboť v potvrzení ze dne 16. 2. 2012 je předpokládáné nabytí této schopnosti od března 2012. K nabytí zjevně nedošlo, protože lékařské potvrzení ze dne 18. 5. 2012 potvrdilo pokračování neschopnosti účastnit se úředního jednání a velmi nekonkrétně předpokládalo, že tato schopnost bude obnovena od července 2012. Na základě uvedeného zhodnotila, že v dosavadním průběhu posudkového řízení učinila z hlediska zásady součinnosti správního orgánu s účastníky řízení ve smyslu § 4 správního řádu maximum, aby žalobce měl možnost v dostatečném rozsahu uplatňovat svá práva a oprávněné zájmy. Na základě nového posouzení zdravotního stavu následně žalovaný rozhodl. Podkladem bylo zjištění, že se jedná podle § 8 zákona o sociálních službách o osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost).

Podle § 14 odst. 4 citovaného zákona, změní-li se skutečnosti rozhodné pro výši příspěvku tak, že příspěvek má být snížen, provede se snížení příspěvku od prvního dne kalendářního měsíce, následujícího po kalendáři v měsíci, ve kterém tato změna nastala.

Žalovaný při svém rozhodování o snížení příspěvku a stanovení počátku této změny postupoval v souladu s výše uvedeným ustanovením, příspěvek na péči nezletilému snížil z částky 5.000,- Kč na částku 3.000,- Kč měsíčně ode dne 1. 9. 2011.

Ve správním spise žalovaného je založeno usnesení ze dne 15. 9. 2011, č.j. JMK 13660/2011, sp. zn. S-JMK 128506/2011/OSV-Če, jímž bylo přerušeno odvolací řízení vedené proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 2. 8. 2011, č.j. 4954/2011/KUR, jímž byl snížen příspěvek na péči nezletilému J. Š. z částky 5.000,- Kč na částku 3.000,- Kč měsíčně ode dne 1. 9. 2011. Proti citovanému rozhodnutí podal žalobce v zastoupení svého otce odvolání ze dne 10. 10. 2011. Rozhodnutím MPSV ze dne 11. 11. 2011, č.j. 2011/81691-221/1, sp. zn. 2011/290/221/JF bylo odvolání žalobce zamítnuto a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno. V rámci tohoto řízení byl zdravotní stav posuzovaného J. Š. přezkoumán a zhodnocen PK MPSV ČR dne 26. 10. 2011 s posudkovým závěrem, že nezvládne nebo zvládne s pomocí či dohledem 4 úkony o vlastní osobu a 1 úkon soběstačnosti (příprava stravy, koupání nebo sprchování, provedení si jednoduchého ošetření, dodržování léčebného režimu, přepírání drobného prádla, jak vyplývá z přílohy č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. ve znění vyhlášky č. 162/2010 Sb. Jde proto o osobu, která se podle § 8 písm. a) zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Na výzvu žalovaného byl proveden doplňující posudek MPSV ČR v Brně ze dne 29. 2. 2012 s požadavkem na zhodnocení zdravotního stavu dítěte vzhledem k nové právní úpravě dle článku IV, zákona č. 366/2011 Sb. (účinnost ode dne 1. 1. 2012). Nárok na příspěvek byl posuzován podle § 8 odst. 1, odst. 9 citovaného zákona a bylo zjištěno z příložené přílohy č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. ve znění vyhlášky č. 391/2011 Sb., že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nezvládá nebo zvládá s pomocí či dohledem ze základních životních potřeb: stravování, tělesnou hygienu a péči o zdraví, tzn. že podle § 8 písm. a) citovaného zákona se považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. – lehká závislost. Jednání PK MPSV ČR nebyl přítomen posuzovaný, ani žalobce. Na základě ústního vyjádření žalobce ze dne 2. 4. 2012, 20. 4. 2012 a 27. 4. 2012, byly zohledněny uplatněné námitky. Dne 13. 6. 2012 opětovně zasedala PK MPSV ČR, byla vyžádána zdravotní dokumentace praktického lékaře, v níž byly dostupné odborné nálezy, které posudková komise měla k dispozici při svých předcházejících jednáních. Posudková komise vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru. K jednání komise nebyl předvolán žalobce ani nezletilý, neboť posudková komise nezjistila žádné rozpory ve zdravotní dokumentaci týkající se zdravotního stavu posuzovaného, pro objektivizaci jeho zdravotního stavu byla zdravotní dokumentace dostatečná, sociální šetření bylo v korelaci ke zdravotnímu stavu nezletilého. Na základě všech citovaných dokladů, žalovaná ve věci vydala rozhodnutí dne 28. 6. 2012, č.j. MPSV-UM/5571/12/9S-JMK, kterým odvolání zamítla a rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 2. 8. 2011 potvrdila.

II.

Při posouzení věci soud vycházel z následujících skutečností, úvah a právních závěrů:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Soud rozhodl ve věci bez jednání vzhledem k zákonným podmínkám dle § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žaloba není důvodná.

V posuzované věci byl snížen příspěvek na péči k nezletilému Jiřímu Šoltysovi, nar. 22. 2. 2001 ode dne 1. 9. 2011 z částky 5.000,- Kč na částku 3.000,- Kč měsíčně. Krajský soud v Brně přistoupil k posouzení námitky žalobce, podle níž skutkový stav, který vzal správní orgán za základ rozhodnutí, nemá oporu ve spise. Jak vyplývá z odvolacího řízení, ve věci byly provedeny celkem tři posudky PK MPSV ČR z důvodu přezkoumání zdravotního stavu nezletilého, a to dne 26. 10. 2011, 29. 2. 2012 a 13. 6. 2012. Nutno konstatovat, že v průběhu odvolacího řízení došlo ke změně právní úpravy, v jejímž důsledku z důvodu, že odvolací řízení nebylo do 31. 12. 2011 dokončeno podle ust. § 28 odst. 1 zákona o sociálních službách ve znění zákona č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb. o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon o sociálních službách, zákon č. 117/1995 Sb. o státní sociální podpoře ve znění pozdějších předpisů a další související zákony, je ode dne 1. 1. 2012 příslušné k rozhodnutí Ministerstvo práce a sociálních věcí.

Podle článku IV odst. 1 citovaného zákona řízení o příspěvku na péči zahájená a pravomocně neskončená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle předpisů účinných do dne nabytí účinnosti tohoto zákona. V řízení o příspěvku na péči zahájeném a pravomocně neskončeném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se provede posouzení stupně závislosti za období do 31. 12. 2011 podle zákona č. 108/2006 Sb. ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, za období ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona podle zákona č. 108/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Při hodnocení napadeného rozhodnutí žalovaného, jakož i procesu, který mu předcházel, dospěl soud k závěru, že žalovaný rozhodoval na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu. Závěry, které žalovaný učinil na základě použitých podkladů, jsou natolik dostatečně odůvodněné, že zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků i postup ze strany žalovaného v předmětné věci nevyvolává pochybnosti o objektivním posouzení věci. Soud předně konstatuje, že žalovaný se v průběhu odvolacího řízení správně v souladu s ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení ve znění pozdějších předpisů, obrátil na posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí za účelem posouzení stupně závislosti žalobce. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí postupovala v souladu s ust. § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách, když při vypracování posudků vycházela z podkladové a zdravotní dokumentace včetně lékařských nálezů a protokolů o jednání, sociálního šetření ze dne 22. 2. 2011. Pokud se týká počtu úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti posuzované podle § 8, § 9 zákona č. 108/2006 Sb. účinné do dne 31. 12. 2011, konstatovala, že zdravotní stav dítěte je stabilizovaný, s postupným zapojováním adaptačních mechanismů. Jmenovaný se postupně na své postižení dobře adaptuje a je schopen využívat kompenzačních mechanismů. Nicméně byl shledán podklad pro nezvládání nebo dopomoc při koupání, provedení jednoduchého ošetření – cvičení a dodržování léčebného režimu – rehabilitace při tomto výše uvedeném zdravotním stavu těžko zvládá přípravu stravy a přepírání drobného prádla. Pro uznání ostatních úkonů nebyl shledán podklad ve zdravotním stavu a zejména ve schopnostech chlapce prokázaných při sociálním šetření v přirozeném prostředí, ale také zjištěných ve škole – chlapec se sám obléká, WC a hygienu vykonává sám, na škole v přírodě zvládá svoji každodenní péči o ústa, vlasy a nehty, sociální aktivity – zúčastňuje se TV bez omezení, rovněž se zúčastňuje kroužků

včetně pohybových, školy v přírodě, je schopen samostatně přenést talíř, schopen samostatně přijímat stravu včetně naporcování. Jezdí na školu v přírodě, kde se stravuje společně s ostatními dětmi, dále úkon nakupování je schopen zvládnout přiměřeně svému věku, je schopen si obstarat nákup, který je přiměřen jeho věku, tj. koupit si rohlík, čokoládu, apod., dále v úkonu vaření pro danou věkovou kategorii, je schopen zvládnout ohřev stravy pouze v MV troubě, schopen přiměřeně ke svému věku nakládat s odpadky, tj. rozpoznat, co je odpad a kam patří, umístit odpad na příslušné místo, tj. do odpadkového koše, zasunout po sobě židli, utřít stůl, apod. Z těchto důvodů proto byl považován za osobu do 18ti let věku závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Dle názoru soudu učiněný posudkový závěr byl dostatečně, přesvědčivě, objektivně a úplně zjištěn, posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Podaný posudek obsahoval náležité zdůvodnění posudkového závěru. Pokud posudková komise nechala vypracovat dále posudek ze dne 29. 2. 2012, byla vedena změnou právní úpravy s účinností ode dne 1. 1. 2012, jak uvedeno již v odůvodnění soudního rozhodnutí. V doplňujícím posudku ze dne 29. 2. 2012 nebyly shledány důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru k datu 31. 12. 2011, rovněž i od 1. 1. 2012 s tím, že nárok na příspěvek na péči byl posuzován podle § 3, § 8, § 9 zákona č. 366/2011 Sb. Nicméně vůči posouzení zdravotního stavu podal žalobce námitky, vytkl, že posudková komise rozhodovala na základě starých zdravotních dokumentů, nevyžádala si nové podklady pro posouzení, jednala v nepřítomnosti žalobce. Žádal proto o znovu provedení posouzení zdravotního stavu jmenovaného.

Žalovaný proto znovu vyžádal od PK MPSV další posudek, který byl vypracován dne 13. 6. 2012, opakovaně byla vyžádána zdravotní dokumentace praktického lékaře včetně dostupných odborných nálezů. K uplatněným námitkám uvedla, že posuzovaný i žalobce byli pozváni k účasti na jednání posudkové komise dne 26. 10. 2011 pozvánkou odeslanou dne 3. 10. 2011 a vyzvednutou žalobcem dne 11. 10. 2011, který dne 25. 10. 2011 telefonicky sdělil, že se jednání nezúčastní. Zdravotní stav dítěte byl tak posouzen v jeho nepřítomnosti vzhledem k dostatečně doložené zdravotní dokumentaci včetně vyžádané zdravotní dokumentace praktického lékaře, která byla dostatečná k objektivizaci jeho zdravotního stavu. Dne 9. 2. 2012 obdržela PK žádost žalovaného o doplnění posudku ze dne 26. 10. 2011. Informační dopis žalobci o posouzení v nepřítomnosti a o možnosti doplnit zdravotní dokumentaci byl odeslán dne 10. 2. 2012. Písemnost převzal dne 27. 2. 2012. Jednání komise proběhlo bez přítomnosti nezletilého a žalobce dne 29. 2. 2012. Do uvedeného data nebyly PK doručeny žádné další odborné nálezy, ani sděleny žádné posudkově rozhodné skutečnosti ze strany posuzovaného a jeho zástupce, které by mohly mít dopad na přijatý posudkový závěr. Dne 13. 3. 2012 obdržela PK dopis zástupce žalobce, ve kterém žádá o osobní účast při jednání a současně doložil i lékařské potvrzení ze dne 16. 2. 2012, ve kterém je sděleno, že není schopen úředního jednání od prosince 2011 a že pravděpodobně nabytí této schopnosti je očekáváno od března 2012. Žalovaný následně poté dne 3. 5. 2012 uplatnil žádost o nové posouzení nezletilého. Dne 10. 5. 2012 PK odeslala pozvánku k osobní účasti nezletilého a jeho zástupce při jednání konaném dne 23. 5. 2012. Pozvánka byla převzata dne 21. 5. 2012 a dne 22. 5. 2012 žalobce se telefonicky omluvil z účasti i na jednání PK z důvodu nedostatečného časového prostoru pro shromáždění potřebné zdravotní dokumentace, zdravotní důvody pro případnou nemožnost účasti při jednání PK nebyly sděleny. S ohledem na tuto skutečnost byl nabídnut další termín, a to dne 13. 6. 2012. V telefonickém rozhovoru žalobce s navrženým termínem souhlasil, dne 22. 5. 2012 mu byla odeslána písemná pozvánka k osobní účasti na jednání dne 13. 6. 2012. Dne 28. 5. 2012 však byla doručena PK jeho omluva z účasti na uvedeném jednání, důvodem byl jeho neuspokojivý zdravotní

stav. Součástí písemné omluvy bylo i lékařské potvrzení ze dne 18. 5. 2012 potvrzující, že není schopen od prosince roku 2011 úředních jednání, předpokládané nabytí této schopnosti je odhadováno na červenec roku 2012. Pokud PK MPSV přistoupila k posouzení zdravotního stavu nezletilého bez osobní přítomnosti a bez přítomnosti žalobce, učinila tak na základě dostatečné zdravotní dokumentace včetně opakovaně vyžádané zdravotní dokumentace praktické lékařky. Uvedla, že ve zdravotní dokumentaci nebyly shledány rozpory týkající se zdravotního stavu dítěte. Zdravotní dokumentace byla pro objektivizaci zdravotního stavu dostatečná, důvodné pochybnosti shledány nebyly. Sociální šetření městského úřadu bylo v korelaci ke zdravotnímu stavu nezletilého. Posudková komise považovala časový prostor poskytnutý žalobci k doručení nebo sdělení případných nových skutečností o zdravotním stavu dítěte za dostatečný. Zástupce posuzovaného byl opakovaně k osobní účasti na jednání pozván a opakovaně se ze zdravotních důvodů nedostavil, přičemž ani z lékařských potvrzení není zřejmé, kdy bude jeho schopnost účastnit se úředních jednání obnovena, neboť v potvrzení ze dne 16. 2. 2012 je předpokládané nabytí této schopnosti od března roku 2012. K nabytí této schopnosti zjevně nedošlo, protože lékařské potvrzení ze dne 18. 5. 2012 potvrzuje pokračování neschopnosti účastnit se úředního jednání a velmi nekonkrétně předpokládá, že tato schopnost bude obnovena od července 2012. Posudková komise proto neshledala jednoznačný reálný předpoklad, že tato schopnost by byla skutečně od července roku 2012 obnovena, neboť termín byl již v minulosti změněn. Soud se ztotožňuje s přesvědčením žalovaného, že z hlediska zásady součinnosti správního orgánu s účastníky řízení bylo postupováno v souladu s § 4 správního řádu.

Bylo-li tedy prokázáno, že se nejedná o osobu, která se podle § 8 zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby, nelze jinak než uzavřít, že k uvedenému dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí nemohl být žalobce hodnocen jako osoba považující se za závislou na pomoci jiné fyzické osoby za účelem zajištění potřebné pomoci při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti (posouzení stupně závislosti za období do 31. 12. 2011 podle zákona č. 108/2006 Sb.) a při zvládání základních životních potřeb (posouzení stupně závislosti za období od 1. 1. 2012 podle zákona č. 366/2011 Sb.).

Nelze rovněž i přehlédnout, že žalobní námitky byly uvedeny pouze v obecné rovině, nebyly blíže konkretizovány. Byť bylo poukázáno na podstatné vady řízení, nebylo odůvodněno v čem vady spočívají a čeho se týkají a proč skutkový stav, který vzal správní orgán za základ, by neměl mít oporu ve spise. Vzhledem k tomu, že příspěvek na péči pro osobu do 18ti let věku (stupeň II. – středně těžká závislost) z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nebyl tudíž prokázán, dospěl krajský soud k závěru, že v rozhodnutí i postupu žalovaného nebyly shledány pochybení, žaloba proto jako nedůvodná byla zamítnuta (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

Žalobce ve věci nebyl úspěšný, žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být

stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. ledna 2013

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová